

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 623/2026
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Никола Динић, адвокат из ..., против туженог ЈКП за пијачне услуге „Тржница“ Ниш, кога заступа пуномоћник Марија Антић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1435/2025 од 30.07.2025. године, у седници одржаној 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1435/2025 од 30.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1648/24 од 10.04.2025. године, која је исправљена решењем истог суда П1 1648/24 од 29.04.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име разлике у заради за септембар и децембар 2022. године месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, како је ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да у корист тужиоца на основице досуђене ставом првим изреке изврши уплату доприноса за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима, по стопи која важи на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 140.803,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1435/2025 од 30.07.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена исправљена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 131.803,00 динара, док је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко наведеног до досуђеног износа од 140.803,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.04.2023. године. Предмет спора је исплата и вредност предмета спора је 11.366,34 динара.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог Закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436). Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, у ком случају се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Полазећи од тога да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа код којих је ревизија увек дозвољена, већ о спору ради исплате неисплаћене зараде, у коме је вредност предмета спора очигледно испод новчаног цензуса за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**